

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/174/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912207026
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5912207026.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a JUDr. Jany Urbanovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 6C/79/2012-83 zo dňa 17. januára 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ si podaným návrhom uplatnil voči odporcovi podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej už len „zák. č. 514/2003 Z. z.“) právo na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, keď škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená tým, že Okresný súd Ružomberok nerozhodol v exekučnom konaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti. Konkrétne namietal, že o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté až dňa 22.01.2010 (omeškanie viac ako 7 mesiacov).

Okresný súd po oboznámení sa s obsahom listín založených v spise a obsahom spisu sp. zn. 4Er/745/2009 zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená exekučnému súdu dňa 28.12.2009, keď poverenie bolo súdnemu exekútorovi udelené dňa 22.01.2010. Dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora do vydania poverenia na vykonanie exekúcie vzhľadom na vykonané úkony smerujúce k posúdeniu zákonnosti vedenej exekúcie nie je takej povahy, aby len na jej základe bolo možné v danej veci vysloviť namietané porušenie práva navrhovateľa na rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. V exekučnom konaní bol exekučný súd zo zákona oprávnený a povinný preskúmať rozhodcovský rozsudok z hľadísk vymedzených v ust. § 45 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, najmä skúmať, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami uzavretá platne. Na základe uvedeného mal okresný súd zato, že exekučný súd konal v predmetnej veci priebežne a bez zbytočných prieťahov. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/2002, v zmysle

ktorého samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. V tejto súvislosti poznamenal, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu, najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Odporcovi, ktorý bol vo veci úspešný, právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko tomuto účastníkovi preukázateľné trovy konania nevznikli.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že v prvostupňovom konaní riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spojené s označenými dôvodmi. Preto prvostupňový súd nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Navrhovateľ nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil aj ich v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemal možnosť sa vyjadriť k dôkazom, ktoré prvostupňový súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Navrhovateľ s poukazom na ust. § 15 O. s. p. ďalej v dôvodoch odvolania uviedol, že v texte žaloby upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V tomto smere poukázal na názor v právne a skutkovo zhodnej veci vyslovený Krajským súdom v Trnave, napr. v rozhodnutí zo dňa 17.10.2012 sp. zn. 11NcC/46/2012, v ktorej boli vylúčení všetci sudcovia Okresného súdu Dunajská Streda a vec navrhovateľa bola prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Galanta. Rovnako rozhodli v skutkovo a právne rovnakých veciach navrhovateľa aj Krajský súd v Nitre a Krajský súd v Prešove. Za takýchto okolností nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že námietka navrhovateľa, že sa mu postupom prvostupňového súdu odňala možnosť konať pred súdom, nie je dôvodná. O tom, či dôvod, pre ktorý účastník požiada o odročenie, je dôležitým dôvodom, rozhodne súd. Vo vzťahu k dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania poukázal na rozhodovacia činnosť vyšších súdov, najmä uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo 11/2009, resp. 5Cdo 122/2010. Na základe uvedeného mal odporca zato, že navrhovateľ, resp. jeho právny zástupca bol na pojednávanie riadne predvolaný a dôvody, ktoré uvádzal, mu nebránili v účasti na nariadenom pojednávaní. Pokiaľ navrhovateľ namieta, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodnutí vychádzal, opätovne zdôraznil, že ku všetkým skutočnostiam mal navrhovateľ možnosť vyjadriť sa na pojednávaní, na ktoré bol riadne predvolaný a neexistovali žiadne vážne dôvody, ktoré mu v účasti bránili. Pokiaľ navrhovateľ namietal, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, odporca vo vyjadrení uviedol, že navrhovateľ námietku zaujatosti nepodal. Nakoľko ani konajúci sudca neoznámil skutočnosti, pre ktoré je vylúčený, Krajský súd v Žiline prípisom zaslal späť prvostupňovému súdu predložený spis, nakoľko nebola splnená podmienka pre rozhodnutie o vylúčení, resp. nevyvylúčení sudcu. Pokiaľ ale navrhovateľ poukazoval na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11NcC/46/2012 zo dňa 17.10.2012, resp. iné rozhodnutia napr. Krajského súdu v Nitre alebo Krajského súdu v Prešove, nešlo o skutkovo a právne totožnú vec. Napr. z uznesenia Krajského súdu Prešov sp. zn. 2NcC/40/2012 vyplýva, že v danej veci sudcovia okresného súdu oznámili skutočnosti, pre ktoré by mali byť vylúčení. V predmetnej veci podľa výslovného vyjadrenia navrhovateľa, tento námietku zaujatosti nepodal a ani konajúci sudca neoznámil skutočnosti, pre ktoré je vylúčený. Nebol teda daný dôvod na rozhodovanie o vylúčení, resp. nevyvylúčení sudcu (sudcov). V prílohe vyjadrenia doložil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15NcC/50/2012 zo dňa 08.10.2012, resp. uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17NcC/372/2012, resp. ďalšie uznesenia Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Bratislave, z ktorých vyplýva, že označené súdy ako súdy nadriadené nerozhodovali o vylúčení všetkých sudcov toho-ktorého prvostupňového súdu.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez

nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2, odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa nepovažuje odvolací súd za dôvodné.

Námietku navrhovateľa, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a že nemal možnosť sa k nim vyjadriť, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Zo spisového materiálu vyplýva, že okresný súd nariadil na prejednanie veci pojednávania na deň 17.01.2013, keď predvolanie na určený termín riadne prevzal právny zástupca navrhovateľa už dňa 03.12.2012. Právnomu zástupcovi navrhovateľa bolo riadne doručené aj vyjadrenie odporcu k návrhu, a to dňa 10.01.2013. Navrhovateľ deň pred pojednávaním (č. I. 70 spisu) požiadal mailom o odročenie pojednávania z dôvodu, že v určenom čase bolo vytýčené pojednávanie v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o. proti odporcovi Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 25C/338/2012. V prílohe žiadosti predložil predvolanie Okresného súdu Nitra datumované dňom 04.12.2012. Odvolací súd s poukazom na uvedené skutočnosti konštatuje, že okresný súd postupoval v súlade s ust. § 101 ods. 2 O. s. p., keď prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa, resp. jeho právneho zástupcu, nakoľko zo skutkových okolností je zrejmé, že navrhovateľ jednak nepožiadaval včas o odročenie pojednávania a jednak z jeho strany nešlo o dôležitý dôvod. Skutočnosť, že v inej veci a na inom súde bolo nariadené pojednávanie toho istého dňa, nie je sama o sebe dôvodom na odročenie pojednávania (napr. Ústavný súd SR č. 68/1998). To platí zvlášť za situácie, keď právny zástupca navrhovateľa prevzal predvolanie na pojednávanie v predmetnej veci skôr, ako mu bolo doručené predvolanie na Okresný súd Nitra. Tvrdenie navrhovateľa v odvolaní, že dôvodom pre odročenie pojednávania bolo i podanie ústavnej sťažnosti (bližšie neuviedol, k čomu mala smerovať ústavná sťažnosť), nie je dôvodné, nakoľko zo žiadosti o odročenie pojednávania táto skutočnosť nevyplýva. Neobstojí ani námietka navrhovateľa, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca, keď v tomto smere poukazyval na tvrdenia obsiahnuté v texte návrhu na začatie konania, ktorými upovedomil konajúci súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že konajúcim sudcom v prejednávanej veci bol JUDr. Jozef Turza a podľa rozvrhu práce Okresného súdu Ružomberok na rok 2013 prvým zastupujúcim sudcom v jeho neprítomnosti JUDr. Janka Majerčíková. Vec prejedнала označená sudkyňa z dôvodu konštatovanej práceneschopnosti sudcu JUDr. Jozefa Turzu. Zo spisového materiálu ďalej vyplýva, že ani jeden z vyššie uvedených sudcov sa vo veci necítil zaujatý (č. I. 14 + 21 spisu). Navrhovateľ v písomnom podaní, ktoré doručil okresnému súdu dňa 17.10.2012, výslovne uviedol, že námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O. s. p. nepodal. Všetci sudcovia Okresného súdu Ružomberok oznámili, že vo veci sa necítila zaujatí a vec predložili Krajskému súdu v Žiline ako súdu nadriadenému na rozhodnutie podľa § 16 ods. 1 O. s. p. Nadriadený súd listom zo dňa 31.10.2012 sp. zn. 6NcC/38/2012 vrátil spisový materiál okresnému súdu bez rozhodnutia, nakoľko za situácie, keď sudcovia okresného súdu neuviedli žiadne skutočnosti, pre ktoré by mali byť z prejednávanej veci vylúčení a zároveň navrhovateľ sám jednoznačne uviedol, že námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O. s. p. nepodal, neboli dané dôvody, pre ktoré by mal nadriadený súd rozhodovať o námietke zaujatosti. Nakoľko námietkou, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, sa môže účastník brániť aj v rámci odvolacích námietok, odvolací súd k týmto námietkam uvádza nasledovné:

Odvolací súd v skutočnosti, že škoda mala navrhovateľovi vzniknúť postupom Okresného súdu Ružomberok, na ktorom vykonáva sudkyňa, ktorá vec prejedнала, funkciu sudcu, nevidí dôvod pre jej vylúčenie z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci. Je nutné rozlišovať medzi pojmom súd a sudcovia a z hľadiska zásad spravodlivého procesu citlivo zvažovať ich vzťah v posudzovaných súvislostiach. Vzťah sudcov je pri výkone rozhodovacej činnosti riadený princípom prezumpcie nezávislosti súdnej moci, ktorá nepodlieha subjektívnym pocitom sudcov pri ich rozhodovaní a nie je

ničím zaťažovaná v ich postojoch voči súdu. Pôsobenie sudcov na určitom súde je vždy objektívne dané, len sama táto skutočnosť nemôže byť dôvodom ich vylúčenia. Sudcovia ako reprezentanti verejnej moci by tak apriórne stáli vo svetle spochybňujúcom ich profesionálne schopnosti. Vzájomný vzťah medzi sudcom a súdom nie je vzťahom zamestnaneckým alebo služobným. Vymenovaním za sudcu vzniká a zánikom funkcie sudcu zaniká osobitný vzťah sudcu k štátu, z ktorého vyplývajú vzájomné práva a povinnosti sudcu a štátu. Sudca je pri výkone funkcie sudcu nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietahov, len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom (§ 2 ods. 2 zák. č. 385/2000 Z. z.). Nezávislosť sudcu je nevyhnutné vidieť aj ako nezávislosť v rámci samotnej súdnej moci, celého súdneho systému aj konkrétneho súdu, na ktorom sudca pôsobí. Iba také chápanie nezávislosti je predpokladom nestrannosti sudcu, ktorú nesmie nikto ohroziť (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Nc 86/2011 zo dňa 24.11.2011). S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a zároveň na skutočnosť, že konajúca sudkyňa nekonala ani nerozhodovala vo veci Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 4Er/745/2009 (od ktorej si navrhovateľ odvíja svoj nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy), nebol dôvod na to, aby bola vylúčená z pojednávania a rozhodovania predmetnej veci.

Odvolačný súd na základe vyššie uvedených dôvodov a zároveň konštatujúc, že stavu veci a zákonu zodpovedá i výrok o trovách konania, napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, i keď mal v ňom plný úspech vo veci, nakoľko si žiadne trovy tohto konania neuplatnil ani nevyčísľil (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.